

Arrest

nr. 247 562 van 15 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 27 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ERNOUX, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Ugandese nationaliteit heeft. U verklaart dat u bent geboren op 12 juli 1991 te Wobulenzi.

U ging naar school en u rondde uw secundair onderwijs af in 2009. Via een vriendin van uw moeder kon u in maart 2010 aan de slag in Kampala – Kawempe- in een salon waar o.a. pedicure en haarverzorging gebeurde. U gaf er massages. Uw vader liet u initieel zonder problemen alleen in de stad wonen. In 2011 gaf uw vader echter aan dat u zou moeten trouwen omdat het niet goed is dat een meisje alleen in de grote stad woont, zo ver van haar familie. Begin 2011 startte u een relatie met een vrouw.

Uw vader zei dat u een man moest zoeken en dat u zou moeten trouwen. Uiteindelijk huwde u na een list en zonder uw toestemming op 31 mei 2013 met X. U verhuisde naar zijn woning in Kampala – Kissaasi. Uw vriendin was aanvankelijk kwaad dat u was getrouwd. Achteraf begreep ze dat u weinig kon inbrengen.

U was niet de enige vrouw van uw man. U weet echter niet hoeveel vrouwen hij heeft. U wist dat hij in het weekend bij u kwam en dat hij in de namiddag zou kunnen komen voor thee. Verder kon u van een vorm van vrijheid genieten waardoor u tijd met uw vriendin kon doorbrengen.

Op 22 augustus 2018 betrapte uw man u met uw vriendin toen hij onvoorzien naar huis kwam. Hij was razend en sloeg uw vriendin. U kwam tussenbeide waardoor uw vriendin kon weglopen. Uw man pakte u onderhanden; hij sloeg en riep tegen u. U kon uiteindelijk naar buiten geraken, maar daar hoorden de mensen dat u seks had met een vrouw waardoor u het slachtoffer werd van 'mob justice'. U werd geslagen door de mensen uit de buurt en u verloor uw bewustzijn. U kwam weer bij in het ziekenhuis. Uw familie kwam naar u en ze dreigden u te vermoorden moest uw vader sterven. Hij viel in coma toen hij het nieuws had gehoord dat u seks had met een vrouw.

Op 26 augustus 2018 slaagde u erin om uit het ziekenhuis te ontsnappen. U nam een mototaxi en u reed naar uw vriendin. Ze was verrast toen ze u zag omdat ze dacht dat u vermoord was. Via een connectie regelde ze dat u het land zou verlaten. De connectie zorgde voor een visum voor Duitsland in uw paspoort.

U nam het vliegtuig van Entebbe naar Brussel. In de luchthaven werd u opgewacht door een man met uw naambordje. U ging met de man mee. Deze nam uw paspoort in beslag. U belandde in de prostitutie. U kon uiteindelijk ontsnappen en u geraakte in Brussel.

U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 20 november 2018.

U legt volgende documenten voor ter staving van uw verzoek; een psychologisch attest, opgemaakt op 5 februari 2020 door Matthieu Malengreau, psycholoog bij 'SOS Viol'. Foto's van u en uw vriendin in Uganda en foto's van u op activiteiten van Egow. U legt tot slot ook een attest voor van Rainbow house waaruit blijkt dat u deelneemt aan de activiteiten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het attest van uw psycholoog, dhr. Matthieu Malengreau, blijkt dat u voorzichtig en delicaat moet worden ondervraagd over de traumatische aspecten die u zou hebben meegemaakt, omdat u nog steeds grote moeilijkheden heeft om op een serene manier over dit onderwerp te spreken (zie attest sos viol, opgemaakt op 5 februari 2020).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er extra aandacht besteed aan het creëren van een vertrouwensklimaat. Zo werd u erop gewezen dat u op eender welk moment een pauze kan inlassen, dat u kan aangeven wanneer u een vraag niet zou begrijpen en dat u persoonlijke vragen zullen gesteld worden in kader van uw verzoek om internationale bescherming. Op geen enkel moment gaf u of uw advocaat aan dat u niet in staat was om op de vragen te beantwoorden. De advocaat merkte daarenboven op dat het gesprek zeer tactvol en met het nodige geduld was verlopen (zie notities CGVS, p 33).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde de Ugandese nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid.

Het CGVS trekt **niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Uganda**. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, **echter niet overtuigd dat u lesbisch bent**.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming, die zichzelf identificeert als lesbisch, verwachten dat ze overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker om internationale bescherming, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om uw gedwongen huwelijk aannemelijk te maken.

Zo geeft u aan dat uw zus Uganda heeft verlaten in 2008 of 2009 omdat ze door uw vader werd gedwongen om te huwen (zie notities CGVS, p 6). Het gedwongen huwelijk van uw zus past helemaal niet binnen uw verklaringen dat u alleen in Kampala kon wonen in maart 2010 om er te werken. U verklaart zelfs dat uw vader voor u een huis huurde in Kampala (zie notities CGVS, p 7). Zeker wanneer u verklaart dat het helemaal niet normaal is in uw cultuur om als vrouw alleen te gaan wonen, is het niet aannemelijk dat uw vader hiermee akkoord ging terwijl hij uw zus enkele jaren ervoor zou hebben gedwongen om te huwen. U verklaart dat u tot mei 2013 alleen woonde in Kampala, ruim drie jaar (zie notitie CGVS, p 9). U zegt dat uw vader over een man begon te praten in 2011 maar dat u hem zei dat u nog niet klaar was voor een huwelijk (zie notities CGVS, p 9). Het is niet aannemelijk dat, indien uw vader u werkelijk zou dwingen om te huwen, dat hij u dermate vrij laat en dat hij u tijd zou gunnen – drie jaar- om zelf een man te zoeken. **U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat u, als zelfstandige vrouw in de hoofdstad van Uganda, ver van uw familie alsnog het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk.**

Uw gedragingen horen eerder bij een zelfstandige, vrijgevochten vrouw dan iemand die zich in een huwelijk zou laten dwingen. Zo adviseerde u uw zus dat, indien ze niet wilde trouwen, ze kon gaan waar ze wilde (zie notities CGVS, p 8). Verder woont u alleen (zie notities CGVS, p 7), heeft u werk (zie notities CGVS, p 7), beslist u om een internationaal paspoort aan te vragen (zie notities CGVS, p 32) en slaagt u er in om twee stukken grond te kopen (zie notities CGVS, p 15).

Tevens is het wel zeer opmerkelijk dat de man waarmee u gedwongen bent gehuwd u een functie geeft binnen zijn meubelzaak. De man geeft een grote blijk van vertrouwen door u een functie in zijn zaak te geven (zie notities CGVS, p 11). **De geloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk wordt hiermee verder te niet gedaan.**

Verder kan worden opgemerkt dat uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u een visum werd toegekend door de Duitse ambassade in Kampala. Uit deze informatie blijkt verder dat u inderdaad gehuwd bent, maar met dhr. M.G.. Bovendien is het uw man die uw visum dossier opmaakt en gaat u in functie van zijn bedrijf; Merida General **Builders** Uganda Ltd, naar Duitsland om aldaar een handelsbeurs te bezoeken. Uw man staat bovendien garant voor u. **Deze informatie strookt helemaal niet met de informatie die u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf; u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk met de hulp van een smokkelaar het land heeft verlaten** (zie notities CGVS, p 13-14).

Verder blijkt uit uw visumdossier dat u, samen met uw man, M.G., twee kinderen heeft; M. M., geboren op 31 januari 2014 en M. M., geboren op 10 oktober 2012. Uw verklaringen dat u **geen kinderen** heeft (zie notities CGVS, p 19) stroken niet met de informatie uit uw visumdossier. **De onverzoenbaarheid tussen uw verklaringen en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk en vormen een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw relaas.**

Ook met betrekking tot uw **geaardheid** slaagt u er niet in om aannemelijke verklaringen af te leggen.

Daar de problemen die u in Uganda ondervond omwille van uw geaardheid volledig voortvloeien uit uw ongeloofwaardig bevonden gedwongen huwelijk; uw man zou u en uw vriendin samen hebben betrappt en u hierop aan 'mob justice' hebben overgedragen (zie notities CGVS, p 21), kunnen hier ook ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de waarachtigheid van uw geaardheid.

Indien u immers daadwerkelijk lesbisch zou zijn, is het niet aannemelijk dat u uw verklaringen omtrent uw geaardheid vasthangt aan een ongelooftwaardig relaas.

Tevens kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt over uw vermeende **lesbische relatie met uw vriendin**. U geeft aan dat jullie relatie gewoon gebeurde, dat jullie niet meer weten hoe het gebeurde (zie notities CGVS, p 27). Indien u echter reeds het slachtoffer zou zijn geweest van negatieve reacties omdat u zou hebben gekust met een meisje en hierdoor van school werd gestuurd (zie notities CGVS, p 23), kan van u echter verwacht worden dat u een zekere voorzichtigheid aan de dag legde. In een context als de Ugandese, waar een andere geaardheid dan de heteroseksuele niet aanvaard wordt, kan worden verwacht dat u omzichtig uw gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht onthult.

Ook is het wel zeer verwonderlijk dat u verklaart dat u **totaal geen contact meer heeft met uw vriendin** (zie notities CGVS, p 17), waarmee u uw leven wilde delen, waarmee u een zaak wilde opbouwen (zie notities CGVS, p 27) en die uw vlucht uit Uganda mee had bekostigd (zie notities CGVS, p 14). U verklaarde immers dat u voor uw vertrek uit Uganda bij haar woonde (zie notities CGVS, p 15), waardoor jullie zeker in de mogelijkheid waren om verder na te denken over jullie mogelijke toekomst. Het feit dat u wel foto's meeneemt van uw vriendin, maar dat jullie blijkbaar niet hadden nagedacht over het verdere verloop van jullie relatie na uw vertrek werpt opnieuw een negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wanneer u wordt gevraagd of uw vriendin problemen riskeert, zegt u dat uw vriendin wel problemen zal hebben (zie notities CGVS, p 28), maar dat u het verder niet weet omdat u geen contact heeft (zie notities CGVS, p 28). Daar jullie nog een tijd samen hebben gewoond na het incident is het niet aannemelijk dat jullie geen betere inschatting hebben gemaakt van de mogelijke problemen die uw vriendin zou kunnen ondervinden. U geeft immers zelf aan dat u niet weet of er foto's werden genomen door de menigte waardoor uw vriendin potentieel gevaar zou kunnen lopen. Het feit dat u en uw vriendin hier niet verder over hebben nagedacht, maakt de gebeurtenissen, die gezien de ongelooftwaardigheid van uw gedwongen huwelijk al ongelooftwaardig zijn, verder niet aannemelijk.

Voorts zijn uw verklaringen over uw relatie met uw vriendin helemaal niet doorleefd. Uit uw verklaringen blijkt een **verregaand gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeiend en verblijvend in een homofobe omgeving, geconfronteerd wordt bij het beleven van haar relatie met een andere vrouw**. Wanneer u werd gevraagd hoe jullie het leven als koppel in Uganda zagen, zegt u dat het goed was. Dat alles goed ging en dat jullie nooit dachten dat het zo zou eindigen. U geeft aan dat jullie spraken over jullie toekomst in Uganda (zie notities CGVS, p 27). U bent blijkbaar geheel niet in staat tot enige reflectie over het besef dat u tegelijkertijd in een maatschappij leefde die manifest vijandig stond tegen de gevoelens die u ervoer. Wanneer de protection officer (PO) hier verder op ingaat, zegt u dat alles ok is als je de relatie in het geheim beleeft. Pas wanneer de PO ingaat op hoe het is om in het geheim een relatie te moeten beleven, geeft u aan dat het moeilijk is, dat je niet kan uitdrukken wat je voor iemand voelt. Verder zegt u dan dat het in uw land zeer slecht is voor lesbiennes, dat niemand zich kan inbeelden hoe slecht het is voor lesbiennes in uw land (zie notities CGVS, p 28). **U slaagt er helemaal niet in om op een doorleefde manier uw lesbische relatie in een homofob land als Uganda te plaatsen aangezien u initieel uitsluitend positief sprak over uw toekomst als lesbisch koppel in Uganda.**

Uw verklaringen over het hebben van een lesbische relatie in Uganda zijn dermate incoherent dat ze helemaal niet kunnen overtuigen. U verklaart immers enerzijds dat alles ok is in Uganda als je het geheim doet (zie notities CGVS, p 28), terwijl u verder verklaart dat een dode beter af is dan een lesbienne en dat er geen leven is voor een lesbienne (zie notities CGVS, p 29).

Naast de ongelooftwaardigheid van uw gedwongen huwelijk, kan er tevens geen geloof worden gehecht aan uw vermeende lesbische geaardheid.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u geen vrees aanhaalt met betrekking tot de **gedwongen prostitutie** waarvan u verklaart slachtoffer te zijn geweest. U geeft aan dat u soms wel bang bent en dat u hoopt dat het met de tijd zal beter gaan. U zegt dat u de mensen alleen nog in uw dromen ziet (zie notities CGVS, p 31). **Op geen enkel moment uit u een vrees ten aanzien van de gedwongen prostitutie.** Bovendien kan uit bovenstaande opmerkingen en uit de informatie betreffende uw visumaanvraag (zie administratief dossier), afgeleid worden dat u op een andere manier naar Europa reisde dan u verklaarde in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming. Dat u met een smokkelaar reisde en zo in de prostitutie terecht kwam is dan ook niet meer aannemelijk.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter staving van uw relaas legt u verschillende documenten voor. U legt een attest voor waaruit blijkt dat u **psychologische opvolging** krijgt, opgemaakt op 5 februari 2020 door dhr. Matthieu Malengreau van SOS Viol. Uit het document blijkt dat u regelmatig op consultatie gaat en dit sinds 9 januari 2019. Het stelt verder dat u kenmerken vertoont dit kunnen lijken op deze van PTSD. De vaststelling die uw psycholoog heeft gedaan zijn echter volledig gebaseerd op basis van uw verklaringen. Een dergelijk psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Verder legt u **foto's neer, gemaakt in België waaruit blijkt dat u heeft deelgenomen aan de pride met Egow** (English-speaking Gay Organization for Women). Daarnaast legt u ook een **attest voor van Rainbow house** neer, opgemaakt door Oliviero Aseglio op 26 september 2019 waaruit blijkt dat u regelmatig deelneemt aan evenementen van Rainbow house. Deze documenten kunnen niet volstaan om afbreuk te doen aan de hoger gedane vaststellingen m.b.t. de ongeloofwaardigheid van uw vermeende lesbische geaardheid. Het louter deelnemen aan de pride en het loutere lidmaatschap van Egow en Rainbow house, vormt, te meer nu dit kan zijn ingegeven vanuit opportunistische redenen in het kader van onderhavige verzoek om internationale bescherming, immers geenszins een bewijs voor het gegeven dat u werkelijk lesbisch zou zijn. Voorts **legt u foto's neer waarop twee vrouwen te zien zijn**. Hoe uit deze foto's zou kunnen worden afgeleid dat u lesbisch zou zijn, kan niet worden ingezien. Tot slot deelt uw sociaal assistente op 16 maart 2020 **enkele opmerkingen** mee per email. Deze opmerkingen gingen voornamelijk over de schijfwijze zoals jaja, Egow, Majini en NTV. Verder wordt er verduidelijkt dat uw reis tien miljoen kostte. De kostprijs van uw reis heeft echter geen invloed op de bovenstaande bevindingen. De betekenis die de PO aan 'staunch' gaf, heeft evenmin een impact op het geheel van bovenstaande conclusies.

De door u neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Het eerste middel wordt afgeleid "uit de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM").

Verzoekster geeft een omstandige uitleg over de toepassing van de principes en rechtsleer inzake vluchtelingenrechtelijke vervolging van homoseksuelen en benadrukt de slechte situatie van homoseksuelen in Oeganda. In het kader van de subsidiaire beschermingsstatus geeft verzoekster een omstandige uitleg inzake de toepassing van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Het tweede middel wordt afgeleid uit "de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest").

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

“Verzoekster meent dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van dewelke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoekster weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Verzoekster is van mening dat de Commissaris generaal zijn onderzoek plicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd heeft.

- *De tegenpartij betwist het gedwongen huwelijk van verzoekster.*

- *Het CGVS vindt het niet geloofwaardig dat haar vader haar eerst de kans gaf om te werken en alleen te wonen in de hoofdstad voordat hij met haar trouwde met geweld, en acht het niet geloofwaardig dat verzoekster eerst zo vrij was voordat hij volledig werd onderworpen aan een ongewenste echtgenoot.*

Er zij aan herinnerd dat, hoewel verzoekster zelf heeft verklaard dat het in de meeste Oegandese gemeenschappen ongewoon is dat een ongehuwde vrouw alleen woont, zij beweert dat veel vrouwen alleen naar de hoofdstad reizen om werk te vinden voordat zij getrouwd zijn.

Bovendien zijn niet alle gemeenschappen en gezinnen van Uganda even conservatief en hebben ze dezelfde houding ten opzichte van dit alles.

In dit geval was de vader van verzoekster in eerste instantie relatief tolerant en stemde hij ermee in om meer tijd te geven aan zijn dochter, die zei dat ze niet klaar was om met een man te trouwen. We mogen echter niet vergeten dat het niet hij, maar de vriend van de moeder van verzoekster was die de verzoekster de baan vond.

De vader van verzoekster stond echter onder grote druk van familie en gemeenschapsleden en hoorde steeds weer dat een jonge vrouw niet alleen in de stad kan wonen. Als gevolg daarvan besloot hij uiteindelijk dat zijn dochter niet "klaar" hoefde te zijn om te trouwen en dat de tijd die hij haar had gegeven lang genoeg was geweest.

Ten slotte was de vader van verzoekster ervan overtuigd dat zijn dochter in goede handen zou zijn, aangezien de man die hij had gekozen een vriend van hem was.

De grief is dus ongegrond en moet worden afgewezen.

- *Het CGVS is van mening dat het ondenkbaar is dat haar man verzoekster taken in zijn meubelzaak heeft gegeven.*

Eenzijds werd verzoekster niet geconfronteerd met deze vermeende tegenstrijdigheid, die in strijd is met de verplichtingen van de beschermingsambtenaar.

Anderzijds heeft de echtgenoot van verzoekster haar deze taken toevertrouwd om twee redenen: om een beroep te kunnen uitoefenen en omdat verzoekster gratis werkte. Bovendien was de werkplek naast het huis. Het was dus voor iedereen handig.

Er is geen onverenigbaarheid tussen onder dwang getrouwd zijn met een man en gratis werken in zijn bedrijf, integendeel.

De grief is dus ongegrond en moet worden afgewezen.

- *Het Commissielid-generaal (sic) stelt tegenstrijdigheden vast tussen de verklaringen van verzoekster en de informatie in haar visumdossier.*

De verzoeker had er geen belang bij om bij de Belgische asielinstanties een andere dan zijn eigen identiteit aan te geven. Het is bekend dat verzoekers om internationale bescherming vaak met leendocumenten reizen.

Verzoekster bevestigt dat de man die ervoor zorgde dat haar de nodige reisdocumenten werden verstrekt, aan een dergelijke aanpak gewend was en dat zij er geen moeite mee heeft gedaan.

Ze herhaalt dat ze geen kinderen heeft, dat ze geen M. Morgan kent en dat haar identiteit is zoals ze zei.

- *Verweerster gelooft niet in de seksuele geaardheid van verzoekster op basis van een verhaal dat zij niet geloofwaardig acht, want:*

- *Verzoekster verklaarde dat ze zich niet herinnert hoe haar relatie met haar vriendin begon*

Deze uitspraak moet niet in de eerste plaats worden opgevat als een uitspraak die inhoudt dat de manier waarop gevoelens van liefde worden geconstrueerd en verschijnen zelden wordt geleid door het rationele. Uit alle andere verklaringen van de verzoekster over deze relatie blijkt dat deze zeer reëel is.

- *Verzoekster heeft vandaag geen contact meer met haar geliefde*

Verzoekster handhaaft haar verklaringen en vertelt ons dat ze zich grote zorgen maakt over haar vriendin. Ze weet niet wat er met haar is gebeurd en vreest helaas het ergste. Verzoekster vindt het moeilijk te begrijpen hoe dit door het CGVS aan haar kan worden verweten en als argument tegen haar kan worden gebruikt om haar internationale bescherming te ontzeggen.

Wij stellen de wijsheid van uw Raad uit en vragen dat de kandidate tijdens de hoorzitting het woord krijgt om haar de gelegenheid te geven de diepe overtuiging van de Voorzitter te smeden (sic).

- De verklaringen van verzoekster over haar relatie met haar vriendin zijn "helemaal niet doorleefd", en er is een tegenstrijdigheid in de verklaringen van de verzoekster op dit punt

Na haar gedwongen huwelijk was verzoekster gewend geraakt aan haar nieuwe leven en had ze eindelijk geaccepteerd dat ze haar liefdesrelatie met haar geliefde op een verborgen manier moest leven. Daarom zei ze in eerste instantie dat het goed ging. Toen de twee vrouwen over hun toekomst spraken, was het duidelijk dat deze toekomst alleen in het geheim kon worden geleefd. We moeten deze verklaring dus in de context plaatsen van het leven van een onderdanige vrouw die er gelukkig nog steeds in slaagt om de persoon van wie ze houdt te zien, zij het in het geheim.

Aan de andere kant, toen haar man de aard van de relatie tussen de twee vrouwen ontdekte, begonnen de problemen pas echt opnieuw en de verzoekster beseftte de omvang van de homofobie in haar land. De verklaringen van verzoekster, die geenszins tegenstrijdig zijn, moeten dan ook in die zin worden uitgelegd.

Ten slotte is het de moeite waard de gedetailleerde beschrijvingen van verzoekster te herlezen van de omstandigheden waarin zij zich bewust werd van haar seksuele geaardheid, die volledig ontwikkeld zijn en niet louter een creatie van de geest kunnen zijn (CGVS-notities pp. 22-23).

• De wederpartij beklagt zich erover dat verzoekster zich niet heeft beroepen op enige vrees met betrekking tot de daden van gedwongen prostitutie waaraan zij is blootgesteld.

Enerzijds is het voor verzoekster zeer moeilijk om deze kwestie aan te pakken en daarom heeft de tegenpartij haar bijzondere procedurele behoeften toegekend.

Enerzijds, aangezien deze feiten zich in België hebben voorgedaan en het CGVS dus niet bevoegd is, vindt verzoekster het moeilijk te begrijpen waarom zij dit als een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Oeganda had moeten invoeren.

De grief is derhalve ongegrond en moet worden afgewezen.

• Het CGRA is van mening dat de documenten die verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek heeft ingediend, de bestreden beschikking niet kunnen wijzigen.

L'ensemble de ces documents constituent à tout le moins un commencement de preuve et sont tout à fait cohérents avec l'ensemble des déclarations de la requérante. L'absence totale d'éléments de preuve aurait également été reprochée à la requérante. Il convient donc de prendre ces documents en considération à l'heure de décider

Ten gevolge is het onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal zijn onvoldoende en niet draagkrachtig.

Verzoekster meent dat er voldoende objectieve elementen bestaan die de verklaringen van verzoekster ondersteunen opdat zijn asielaanvraag als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Verzoekster meent dat de argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoekster en de beschikbare informatie behandeld.

We volharden dat verzoekster een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade.

Het middel is gegrond."

Beoordeling

3. Omwille van de onderlinge verwevenheid worden de twee middelen samen behandeld.

4. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie in het verzoekschrift impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

6. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

7. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

8. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

De bestreden beslissing stelt:

“Verder kan worden opgemerkt dat uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u een visum werd toegekend door de Duitse ambassade in Kampala. Uit deze informatie blijkt verder dat u inderdaad gehuwd bent, maar met dhr. M.G.. Bovendien is het uw man die uw visum dossier opmaakt en gaat u in functie van zijn bedrijf; Merida General **Builders** Uganda Ltd, naar Duitsland om aldaar een handelsbeurs te bezoeken. Uw man staat bovendien garant voor u. **Deze informatie strookt helemaal niet met de informatie die u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf; u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk met de hulp van een smokkelaar het land heeft verlaten** (zie notities CGVS, p 13-14).

Verder blijkt uit uw visumdossier dat u, samen met uw man, M.G., twee kinderen heeft; M. M., geboren op 31 januari 2014 en M. M., geboren op 10 oktober 2012. Uw verklaringen dat u **geen kinderen** heeft (zie notities CGVS, p 19) stroken niet met de informatie uit uw visumdossier. **De onverzoenbaarheid tussen uw verklaringen en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk en vormen een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw relaas.**”

De loutere ontkenning in het verzoekschrift dat verzoekster geen kinderen heeft, geen M. M. kent en dat haar identiteit deze is zoals verklaard, kan geen afbreuk doen aan de voorstaande motivering.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij dat zij met “leendocumenten” zou hebben gereisd. De vaststellingen inzake verzoeksters visumdossier vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Verzoeksters handtekening op de documenten naar aanleiding van het verzoek om internationale bescherming (zie bv. Vragenlijst, verklaring betreffende procedure, verklaring betreffende de woonstkeuze) zijn identiek aan deze in het dossier voor het aanvraag van een visum (administratief dossier, blauwe map).

Het feit dat verzoekster manifest gelogen heeft over de identiteit en hoedanigheid van haar echtgenoot, alsook het feit dat ze - in tegenstelling tot haar verklaringen – twee kinderen heeft, doet afbreuk aan haar geloofwaardigheid.

9. De bestreden beslissing stelt:

“**Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om uw gedwongen huwelijk aannemelijk te maken.**

Zo geeft u aan dat uw zus Uganda heeft verlaten in 2008 of 2009 omdat ze door uw vader werd gedwongen om te huwen (zie notities CGVS, p 6). Het gedwongen huwelijk van uw zus past helemaal niet binnen uw verklaringen dat u alleen in Kampala kon wonen in maart 2010 om er te werken. U verklaart zelfs dat uw vader voor u een huis huurde in Kampala (zie notities CGVS, p 7). Zeker wanneer u verklaart dat het helemaal niet normaal is in uw cultuur om als vrouw alleen te gaan wonen, is het niet aannemelijk dat uw vader hiermee akkoord ging terwijl hij uw zus enkele jaren ervoor zou hebben gedwongen om te huwen. U verklaart dat u tot mei 2013 alleen woonde in Kampala, ruim drie jaar (zie notitie CGVS, p 9). U zegt dat uw vader over een man begon te praten in 2011 maar dat u hem zei dat u nog niet klaar was voor een huwelijk (zie notities CGVS, p 9). Het is niet aannemelijk dat, indien uw vader u werkelijk zou dwingen om te huwen, dat hij u dermate vrij laat en dat hij u tijd zou gunnen – drie jaar- om zelf een man te zoeken. **U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat u, als zelfstandige vrouw in de hoofdstad van Uganda, ver van uw familie alsnog het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk.**

Uw gedragingen horen eerder bij een zelfstandige, vrijgevochten vrouw dan iemand die zich in een huwelijk zou laten dwingen. Zo adviseerde u uw zus dat, indien ze niet wilde trouwen, ze kon gaan waar ze wilde (zie notities CGVS, p 8). Verder woont u alleen (zie notities CGVS, p 7), heeft u werk (zie notities CGVS, p 7), beslist u om een internationaal paspoort aan te vragen (zie notities CGVS, p 32) en slaagt u er in om twee stukken grond te kopen (zie notities CGVS, p 15)."

Gelet op het hoger vastgestelde inzake verzoeksters echtgenoot die borg stond voor haar visum en het feit dat ze twee kinderen heeft, kan geen geloof gehecht worden aan haar verklaringen inzake een gedwongen huwelijk. Verzoekster brengt daarenboven geen begin van bewijs bij inzake haar (vermeende gedwongen kinderloos) huwelijk met Y. W. (CGVS, p. 9) van wie ze "denkt" (CGVS, p. 12) zijn tweede vrouw te zijn en wiens leeftijd door haar wordt geschat "in de 50 of 60 is .. of 70" (CGVS, p. 12).

Het louter vergoelijken van haar verklaringen inzake haar vader en de druk van familieleden om te huwen omdat "een jonge vrouw niet alleen in de stad kan wonen" kan niet aangenomen worden om de voorstaande motivering dienstig te weerleggen. De bestreden beslissing motiveert dan ook pertinent: "Uw gedragingen horen eerder bij een zelfstandige, vrijgevochten vrouw dan iemand die zich in een huwelijk zou laten dwingen. Zo adviseerde u uw zus dat, indien ze niet wilde trouwen, ze kon gaan waar ze wilde (zie notities CGVS, p 8). Verder woont u alleen (zie notities CGVS, p 7), heeft u werk (zie notities CGVS, p 7), beslist u om een internationaal paspoort aan te vragen (zie notities CGVS, p 32) en slaagt u er in om twee stukken grond te kopen (zie notities CGVS, p 15)." Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

10. De Raad benadrukt dat een beweerde homoseksualiteit slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Aldus kan worden verwacht dat verzoekster doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen lesbische bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in haar land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoekster om internationale bescherming die zichzelf identificeert als lesbisch verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Van een verzoekster om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar lesbische geaardheid mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

De bestreden beslissing motiveert omtrent verzoeksters beleving van haar geaardheid en de relatie met haar vriendin als volgt:

*"Tevens kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt over uw vermeende **lesbische relatie met uw vriendin**. U geeft aan dat jullie relatie gewoon gebeurde, dat jullie niet meer weten hoe het gebeurde (zie notities CGVS, p 27). Indien u echter reeds het slachtoffer zou zijn geweest van negatieve reacties omdat u zou hebben gekust met een meisje en hierdoor van school werd gestuurd (zie notities CGVS, p 23), kan van u echter verwacht worden dat u een zekere voorzichtigheid aan de dag legde. In een context als de Ugandese, waar een andere geaardheid dan de heteroseksuele niet aanvaard wordt, kan worden verwacht dat u omzichtig uw gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht onthult. Ook is het wel zeer verwonderlijk dat u verklaart dat u **totaal geen contact meer heeft met uw vriendin** (zie notities CGVS, p 17), waarmee u uw leven wilde delen, waarmee u een zaak wilde opbouwen (zie notities CGVS, p 27) en die uw vlucht uit Uganda mee had bekostigd (zie notities CGVS, p 14).*

U verklaarde immers dat u voor uw vertrek uit Uganda bij haar woonde (zie notities CGVS, p 15), waardoor jullie zeker in de mogelijkheid waren om verder na te denken over jullie mogelijke toekomst. Het feit dat u wel foto's meeneemt van uw vriendin, maar dat jullie blijkbaar niet hadden nagedacht over het verdere verloop van jullie relatie na uw vertrek werpt opnieuw een negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wanneer u wordt gevraagd of uw vriendin problemen riskeert, zegt u dat uw vriendin wel problemen zal hebben (zie notities CGVS, p 28), maar dat u het verder niet weet omdat u geen contact heeft (zie notities CGVS, p 28). Daar jullie nog een tijd samen hebben gewoond na het incident is het niet aannemelijk dat jullie geen betere inschatting hebben gemaakt van de mogelijke problemen die uw vriendin zou kunnen ondervinden. U geeft immers zelf aan dat u niet weet of er foto's werden genomen door de menigte waardoor uw vriendin potentieel gevaar zou kunnen lopen. Het feit dat u en uw vriendin hier niet verder over hebben nagedacht, maakt de gebeurtenissen, die gezien de ongeloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk al ongeloofwaardig zijn, verder niet aannemelijk.

*Voorts zijn uw verklaringen over uw relatie met uw vriendin helemaal niet doorleefd. Uit uw verklaringen blijkt een **verregaand gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een lesbische, opgroeiend en verblijvend in een homofobe omgeving, geconfronteerd wordt bij het beleven van haar relatie met een andere vrouw.** Wanneer u werd gevraagd hoe jullie het leven als koppel in Uganda zagen, zegt u dat het goed was. Dat alles goed ging en dat jullie nooit dachten dat het zo zou eindigen. U geeft aan dat jullie spraken over jullie toekomst in Uganda (zie notities CGVS, p 27). U bent blijkbaar geheel niet in staat tot enige reflectie over het besef dat u tegelijkertijd in een maatschappij leefde die manifest vijandig stond tegen de gevoelens die u ervoer. Wanneer de protection officer (PO) hier verder op ingaat, zegt u dat alles ok is als je de relatie in het geheim beleeft. Pas wanneer de PO ingaat op hoe het is om in het geheim een relatie te moeten beleven, geeft u aan dat het moeilijk is, dat je niet kan uitdrukken wat je voor iemand voelt. Verder zegt u dan dat het in uw land zeer slecht is voor lesbiennes, dat niemand zich kan inbeelden hoe slecht het is voor lesbiennes in uw land (zie notities CGVS, p 28). **U slaagt er helemaal niet in om op een doorleefde manier uw lesbische relatie in een homofob land als Uganda te plaatsen aangezien u initieel uitsluitend positief sprak over uw toekomst als lesbisch koppel in Uganda.***

***Uw verklaringen over het hebben van een lesbische relatie in Uganda zijn dermate incoherent dat ze helemaal niet kunnen overtuigen.** U verklaart immers enerzijds dat alles ok is in Uganda als je het geheim doet (zie notities CGVS, p 28), terwijl u verder verklaart dat een dode beter af is dan een lesbienne en dat er geen leven is voor een lesbienne (zie notities CGVS, p 29)."*

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de lesbische geaardheid, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt in wezen niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake een relatie met een vrouw, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen dat ze geen contacten meer heeft met haar vriendin en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder inzake de beleving van haar lesbische geaardheid. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar vermeende lesbische geaardheid aannemelijk te maken.

11. De bestreden beslissing stelt:

*"Tot slot dient te worden opgemerkt dat u geen vrees aanhaalt met betrekking tot de **gedwongen prostitutie** waarvan u verklaart slachtoffer te zijn geweest. U geeft aan dat u soms wel bang bent en dat u hoopt dat het met de tijd zal beter gaan. U zegt dat u de mensen alleen nog in uw dromen ziet (zie notities CGVS, p 31). **Op geen enkel moment uit u een vrees ten aanzien van de gedwongen prostitutie.** Bovendien kan uit bovenstaande opmerkingen en uit de informatie betreffende uw visumaanvraag (zie administratief dossier), afgeleid worden dat u op een andere manier naar Europa reisde dan u verklaarde in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming. Dat u met een smokkelaar reisde en zo in de prostitutie terecht kwam is dan ook niet meer aannemelijk."*

Hoewel de voorstaande motivering verzoeksters voorgehouden profiel van gesmokkeld te zijn geworden naar Europa ondermijnt, neemt de Raad nota van de verklaring in het verzoekschrift dat "aangezien deze feiten zich in België hebben voorgedaan en het CGVS dus niet bevoegd is, vindt verzoekster het moeilijk te begrijpen waarom zij dit als een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Oeganda

had moeten inroepen". Verzoekster voert derhalve haar vermeende gedwongen prostitutie in België niet aan als element inzake de vrees voor vervolging.

12. Omtrent de bijgebrachte documenten stelt de bestreden beslissing:

*"Ter staving van uw relaas legt u verschillende documenten voor. U legt een attest voor waaruit blijkt dat u **psychologische opvolging** krijgt, opgemaakt op 5 februari 2020 door dhr. Matthieu Malengreau van SOS Viol. Uit het document blijkt dat u regelmatig op consultatie gaat en dit sinds 9 januari 2019. Het stelt verder dat u kenmerken vertoont dit kunnen lijken op deze van PTSD. De vaststelling die uw psycholoog heeft gedaan zijn echter volledig gebaseerd op basis van uw verklaringen. Een dergelijk psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Verder legt u **foto's neer, gemaakt in België waaruit blijkt dat u heeft deelgenomen aan de pride met Egow** (English-speaking Gay Organization for Women). Daarnaast legt u ook een **attest voor van Rainbow house** neer, opgemaakt door Oliviero Aseglio op 26 september 2019 waaruit blijkt dat u regelmatig deelneemt aan evenementen van Rainbow house. Deze documenten kunnen niet volstaan om afbreuk te doen aan de hoger gedane vaststellingen m.b.t. de ongeloofwaardigheid van uw vermeende lesbische geaardheid. Het louter deelnemen aan de pride en het loutere lidmaatschap van Egow en Rainbow house, vormt, te meer nu dit kan zijn ingegeven vanuit opportunistische redenen in het kader van onderhavige verzoek om internationale bescherming, immers geenszins een bewijs voor het gegeven dat u werkelijk lesbisch zou zijn. Voorts **legt u foto's neer waarop twee vrouwen te zien zijn**. Hoe uit deze foto's zou kunnen worden afgeleid dat u lesbisch zou zijn, kan niet worden ingezien. Tot slot deelt uw sociaal assistente op 16 maart 2020 **enkele opmerkingen** mee per email. Deze opmerkingen gingen voornamelijk over de schijfwijze zoals jaja, Egow, Majini en NTV. Verder wordt er verduidelijkt dat uw reis tien miljoen kostte. De kostprijs van uw reis heeft echter geen invloed op de bovenstaande bevindingen. De betekenis die de PO aan 'staunch' gaf, heeft evenmin een impact op het geheel van bovenstaande conclusies. **De door u neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming niet herstellen.**"*

Verzoekster voert geen concreet verweer ter ontkrachting van de voorstaande motivering die, aangezien ze wordt gesteund door de gegevens in het dossier, dan ook onverminderd overeind blijft.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

14. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS